

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 395. Usque Ad Annum 428

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117794

§. 10. Fidei Catholicæ Defensio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66042](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66042)

Sæculum V.
A. C. 413.

§. X.

Fidei Catholicæ Defensio.

- L. XI.** Ubi Paganismum refutavit, S. Augustinus ad secundam instituti sui partem procedit, in qua Religionem Christianam confirmat, præcipuas Paganorum objectiones solvendo. Primo ad eas respondet, quæ Creationem Mundi, & Angelorum, & originem mali respiciunt; hic notat, & refutat errorem Origenis, mundum istum corporeum ideo solum creatum, ut ei Spiritus unirentur. Creationem hominis explicat, primum ejus statum, lapsum, & peccati ejus effectus in universam ejus posteritatem extensos. Tum progressum duarum Civitatum, seu Societatum filiorum Dei, & impiorum profequitur. Prophetias, præcipue Christum tangentes, indicat, & Prophetas omnibus Historiis, imo & Gentilium fabulis antiquiores esse ostendit. Non omisit, maximi ponderis Vaticinium fuisse impletum, videlicet nationum conversionem, & prædicationem Evangelii, frustra contra nitentibus Sæculi potentatibus, brevi temporis spatio per totum mundum inducti. Etiam monstrat, quæ Deus bona Ecclesiæ suæ præstet in persecutionibus, quas intus ab Hæreticis, & malis Christianis patitur.
- L. XII. XI.** *rum, & originem mali respiciunt; hic*
c. 23. XII. c.
21. 22. Sc.
Lib. XIII.
XIV. Lib.
XV. XVI.
XVII.
- XVIII.** *bulis antiquiores esse ostendit. Non omisit, maximi ponderis Vaticinium fuisse impletum, videlicet nationum conversionem, & prædicationem Evangelii, frustra contra nitentibus Sæculi potentatibus, brevi temporis spatio per totum mundum inducti. Etiam monstrat, quæ Deus bona Ecclesiæ suæ præstet in persecutionibus, quas intus ab Hæreticis, & malis Christianis patitur.*
- c. 49. 30.*
- c. 15.*
- XIX.**

Ulti-

Ultima hujus operis pars de diverso Sæculum V.
 duarum Civitatum fine agit. S. Augu- A. C. 413.
 stinus refert, refellitque varias Philoso-
 phorum opiniones de fine, quem sibi u- 1. 2. 3.
 nusquisque in vita circa summum Bo- 4.
 num proponat. Docet, hunc minime
 in nobis ipsis esse quærendum, nec in vi-
 ta præsentis, cujus miserias, etiam ho-
 minibus piissimis ineluctabiles describit, 20. 27.
 concluditque, nos in hac vita non aliter
 posse esse felices, quam spe vitæ futuræ,
 quæ est finis noster. Ad hanc ingredie-
 mur per ultimum Judicium, quod neces-
 sarium est, ut Dei Justitia, in hac vita
 occulta manifestetur. Sæpius enim im-
 pii prosperantur, & Boni patiuntur; non
 nunquam etiam Boni feliciter agunt, &
 mali puniuntur, ita ut nullum hic ordi-
 nem valeas deprehendere. Ubi de du-
 plici Resurrectione, & mille annorum
 Regno, in Apocalypsi memorato, men-
 tio fit, S. Augustinus refutat opinionem
 Millenariorum, id de Regno corporum
 accipientium. Eorum quoque opinio-
 nem rejicit, qui Neronem Anti-Chri-
 stum futurum, contendebant. Sulpi-
 tius Severus opinionem, huic non absi-
 milem, S. Martino attribuit, & S. Hie-
 ronimus Severum Millenariis accenset.
 Dicit, magnum eorum numerum suo
 tempore fuisse, eosque, qui ipsorum o-
 pinioni non adstipulabantur, ab ipsis
 fuisse

XX.

2.

7. 8. 9. &c.

19.

XXI.

Sæculum V. fuisse inculatos, quod cum Origene Re-
 A. C. 413. surrectionem corporum negarent. Pro-

2.3.4. &c. na malorum erit ignis æternus. His
 S. Augustinus Infidelium objectiones de
 hujus ignis in corpora, & Spiritus effi-
 cacitate, & de pœnarum æternitate sol-

11.12.17.23. vit. Varios ipsorum Christianorum er-
 rores in hac materia indicat, & damnat

c. 18. Non nulli credebant, in die Judicii
 Deum omnibus hominibus per Sancto-

c. 20. rum intercessionem veniam daturum;
 alii putabant, illis gratiam facturum, qui
 Corporis ejus participes facti fuissent;

c. 21. alii illis omnibus, qui in Ecclesia Catho-
 lica fuissent baptizati, & in fide perseve-
 rassent, alii tandem illis, qui elemosinas
 dedissent.

c. 22. S. Augustinus eorum errorem refe-
 taverat, qui dicebant, solam fidem cum
 Baptismo sufficere ad salutem, nempe in
 Tractatu de Fide, & Operibus, ad ini-

II. Retr. c. 38 tium anni 413. composito. Quidam
 Laici, legendæ Scripturæ studiosi, aliqua
 scripta ei submiserant, in quibus aucto-
 res fidem a bonis operibus ita distingue-
 bant, ut crederent, ad vitam æternam
 per solam fidem sine operibus posse per-
 veniri. Videbant, viros ad Baptismum
 non recipi, qui, dimissis uxoribus, aut
 fœminæ dimissis maritis, secundas nup-
 tias contraxerant; istorum misericor-
 dia movebantur, cumque negare non
 aude-

de Fid. &
 Oper. to. 6.

auderent, ejusmodi nuptias esse adul-
 teria, dicere malebant, omnes peccato-
 res ad Baptismum admittendos, si modo
 fidem susciperent, quamvis peccare non
 cessarent; expectandum, donec bap-
 tizati fuissent, ut moralia docerentur, &
 ad conversionem moneantur; licet vero
 tota sua vita peccarent, dicebant, si mo-
 do fidem servassent, nihilominus salvan-
 dos, postquam per ignem mundati fue-
 rint. In hunc modum accipiebant tex-
 tum S. Pauli: *Qui super fundamentum,*
qui Christus est, superædificaverit fœnum,
aut stipulam, salvabitur quasi per ignem.

Sæculum V.
A. C. 413.

De Fide, &
Operibus.

I. Cor. 3. 2.

Igitur S. Augustinus adversus istos
 triplicem veritatem demonstrat. Primo,
 non omnes sine discrimine ad Baptismum
 admittendos, qui credere se confitentur,
 & licet improbi in Ecclesia tolerandi sint,
 nihilominus si ante ingressum agnoscan-
 tur, esse arcendos. Secundo, nemo fa-
 cere satis putet, si illis, quos ad Bap-
 tismum disponit, fidem suggerat, sed Do-
 ctrinam quoque moralem Christianam
 esse docendos. Tertio, Baptizatos nul-
 latenus ad vitam æternam per solam fi-
 dem ingressuros, nisi re ipsa convertan-
 tur, & bona opera faciant. In hoc o-
 pere ostendit, quanta cura competentes
 fuerint exercitati, antequam iisdem Ba-
 ptismus conferretur. Id quoque adver-
 tit, pravam Scripturarum interpretatio-

t. 6.

v. 4.

Hist. Eccles. Tom. V. P p nem

Seculum V. nem errores, sibi ipsis invicem oppositos
A. C. 413. produxisse.

XXII. c. 4. Ut vero ad Librum de Civitate Dei
II. 12. 13. 25. redeamus, in eo Sanctus Augustinus a
26, 27. & c. Infidelibus objecta de Resurrectione,

e. 5.

corporum Beatorum dotibus, solvit. Resurrectionem esse possibilem ex eo probat, quod Iesus Christus resurrexerit, rursusque Iesu Christi Resurrectionem et eo, quod, hanc veram esse, Mundus univ ersus propter Apostolorum praedicationem credat. *Tria, inquit: sunt incredibilia; quod Iesus Christus a mortuis resurrexerit, & in carne sua in Caelum ascenderit; quod totus Mundus crediderit rem incredibilem; quod boni, viles, & rudes hanc Resurrectionem toti Mundo, & etiam viris doctis persuadere potuerint. Adversarii nostri primam veritatem credere nolunt, secundam oculis suis vident, & quomodo id evenerit, dicere non possunt, nisi veritatem tertiam admittant. Et profecto viri isti contemnendi, & rerum omnium ignorantes, qui affirmabant, videri se Iesum Christum in Caelum ascendere, non solum id nudis verbis dicebant, sed id, quod affirmabant verbis, & videntibus miraculis confirmabant, in Saeculo, quo orbis viris doctissimis abundabat, & in quo hominibus imponere fuit*

e. 6. 7. *set impossibile. Quare autem, objicie-*
bant

Sæculum V.
A. C. 413.

bant non nulli: *hodie nulla amplius pa-*
trantur miracula? Ideo, respondet S. Au-
gustinus: quia non amplius sunt necessa-
ria, jamque universis orbis fides miracu-
lum est, quod in perpetuum permanet.
Veruntamen hodieque miracula fiunt,
sed si loca, ubi fiunt, exceperis, parum in
orbe nota. Tum viginti duo enarrat
miracula, quæ ipse particularius sciebat,
sive ea suis oculis viderat, seu a testi-
bus, fide dignis, acceperat. Pleraque
per Intercessionem Martyrum, & in præ-
sentia Reliquiarum contigerant. (*)
Addit se his, quæ narravit, majorem
longe numerum omisisse. Tandem Bea-
torum Felicitatem describit, & modum
explicat, quo Deus sive in Spiritu, sive
in corpore videri possit. Præterea de
hac materia jam prius ad Paulinam, &
Fortunatianum contra Anthropomorphi-
tas scripserat.

c. 8.

c. 9. c. 29. 30.

ep. 147. 148.

II. Retr. c. 41

§. XI.

Marcellini Tribuni obitus.

Marcellinus Tribunus, cui primi libri
magni operis de Civitate Dei inscri-
pti

Oros. VII.

c. 42.

Prosop. Chro.

an. 414.

Pp 2

(*) Ex hoc loco optime refutatur Interpre-
tis Protestantis insolentia, qui in parte prima de
SS. Nereo, & Achilleo loquens, derisionis causa
Martyres Eynuchos appellat. Ejusmodi Sar-
casmus magis Ethnicum, aut nullius Religionis
hominem, quam honestum Protestantem decet.